Рецензія

на монографію Проціва Олега Романовича «Мисливське господарство та полювання на пернатих у Галичині XIX – початку XX ст.»

Основним завданням мисливської галузі є охорона, відтворення, регулювання популяції мисливських тварин, надання послуг учасникам полювання, наповнення державного бюджету. Мисливська галузь є учасником формування і розвитку суспільних відносин у процесі соціально-економічного, екологічного та рекреаційного розвитку країни. Але у сучасній Україні мисливське господарство зазнає серйозних трансформацій, що потребує відповідного науково-методичного супроводу.

З огляду на це набувають вагомості наукові дослідження, пов'язані з теоретичним обґрунтуванням сутності мисливства як явища, а також з вивченням і адаптуванням історичного досвіду його організації та розвитку для державного регулювання мисливського господарства сучасної України.

Для раціонального ведення мисливського господарства необхідно регулювати чисельність пернатої дичини у мисливських угіддях.

Висновки, пропозиції, методичні рекомендації, що містяться в монографії, ґрунтуються на принципах системності та узагальненні теоретичних положень, прикладних розробок і нормативно-правових актів, які становлять методологічну й правову базу дослідження.

Автором використано сукупність загальнонаукових і спеціальних методів дослідження, що також підвищує ступінь обґрунтованості одержаних результатів.

У монографії проаналізовано еволюцію державного управління прав власності на птахи та право на їхнє полювання, державне регулювання термінів полювання на пернатих, їх торгівлею, добуванням, охороною та розведенням, організацією полювань у Галичині та країнах Європи наприкінці XIX – початку XX ст. Проаналізовано споживання та вартість пернатої дичини, організацію виставок, випуск спеціалізованої мисливської літератури, вплив громадських мисливських організацій на організацію полювання на пернату дичину.

Встановлено чинники, що впливали на чисельність популяції пернатої дичини. На основі компаративного аналізу добування пернатих у мисливських господарствах Австро-Угорської імперії, Галичини у розрізі повітів, Другої Речі Посполитої та сучасної України виявлено фактори, що впливали на рівень добування. Описано особливості полювання на пернатих, а саме: використання отруйних речовин, капканів; специфіку організації полювань на пернатих серед мисливської еліти та у мисливських товариствах досліджуваного періоду.

Робота є вагомим внеском автора в обґрунтування науково-теоретичних підходів, методичних та практичних рекомендацій щодо актуалізації історичного досвіду організації мисливства, регулювання чисельності пернатих у Галичині кінця XIX – початку XX ст. для державного регулювання мисливського господарства в сучасній Україні. Значущість результатів дослідження полягає в тому, що вони створюють теоретичну та методичну базу для практичного вдосконалення комплексу науково-теоретичних підходів до процесів удосконалення розвитку державного регулювання мисливського господарства. Теоретичні положення монографії становлять інтерес як для проведення подальших наукових досліджень з цієї проблематики, так і для використання в навчальному процесі.

Монографія може бути використана як навчальний посібник для студентів напряму підготовки «Лісове господарство» Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника.

З огляду на актуальність, новизну, важливість одержаних автором наукових результатів, їх обґрунтованість і достовірність, а також практичну цінність сформульованих положень і висновків вважаю, що монографічна робота Проціва О. Р. «Мисливське господарство та полювання на пернатих у Галичині XIX – початку XX ст.» заслуговує на публікування.

Завідувач кафедри готельно-ресторанної
та курортної справи
ДВНЗ «Прикарпатський національний університет
імені Василя Стефаника»,
доктор історичних наук, професор **В. М. Клапчук**

Інститут туризму
код 02125266